

Július

- 01. 9,00 Imaóra
- 10,00 Istentisztelet, úrvacsora
- 18,00 Istentisztelet
- 05. 18,30 Bibliaóra
- 08. 9,00 Imaóra
- 10,00 Istentisztelet
- 18,00 Istentisztelet /nyári bibliaiskola
- 12. 18,30 Bibliaóra
- 15. 9,00 Imaóra
- 10,00 Istentisztelet
- 18,00 Istentisztelet /nyári bibliaiskola
- 19. 18,30 Bibliaóra
- 22. 9,00 Imaóra
- 10,00 Istentisztelet
- 18,00 Istentisztelet /nyári bibliaiskola
- 26. 18,30 Bibliaóra
- 29. 9,00 Imaóra
- 10,00 Istentisztelet
- 18,00 Istentisztelet /nyári bibliaiskola

Augusztus

- 02. 18,30 Bibliaóra
- 05. 9,00 Imaóra
- 10,00 Istentisztelet, úrvacsora
- 18,00 Istentisztelet /nyári bibliaiskola
- 09. 18,30 Bibliaóra
- 12. 9,00 Imaóra
- 10,00 Istentisztelet
- 18,00 Istentisztelet /nyári bibliaiskola
- 16. 18,30 Bibliaóra
- 19. 9,00 Imaóra
- 10,00 Istentisztelet
- 18,00 Istentisztelet /nyári bibliaiskola
- 23. 18,30 Bibliaóra
- 26. 9,00 Imaóra
- 10,00 Istentisztelet
- 18,00 Istentisztelet /nyári bibliaiskola
- 30. 18,30 Bibliaóra

Szeptember

- 02. 9,00 Imaóra
- 10,00 Istentisztelet, úrvacsora
- 17,00 Istentisztelet
- 09. 10,00 Istentisztelet
- 17,00 Istentisztelet

Június hónapban két alkalommal volt biblióra az Anyaoltalmazó Otthonban. Pünkösdről, Zákusról és az irgalmas szamaritánusról szólt az igei tanítás. Szeresd az Urat... és felebarátodat! Négyen Tahiban táboroztak egy hétig. Köszönjük a gyülekezet lelki és anyagi támogatását.

Nyári bibliaiskola

Július 8-tól augusztus 26-ig nyolc vasárnap délután – a 18 órakor kezdődő istentisztelet keretében – nyári bibliaiskola indul a Jelenések könyve alapján.

Az utolsó idők eseményeivel kapcsolatban számos tévhit kapott lábra, különösen néhány év óta. Fontos, hogy várjuk az Urat, de az is fontos hogy helyesen várjuk. A nyári bibliaiskola ebben kíván segíteni.

Az alkalmakon szívesen látunk mindenkit, akit érdekel ez a téma. Hívjuk meg barátainkat és ismerőseinket is.

– Az előljárásság –

Állandó alkalmaink

- Kedd: 18,30 Ifjúsági óra**
- Csütörtök: 18,00 Bibliaóra**
- Nyáron: 18,30 Bibliaóra**
- Vasárnap: 9,00 MKBK, Imaóra**
- 10,00 Istentisztelet**
- 17,00 Istentisztelet**
- Nyáron: 18,00 Bibliaóra**

- **Imaház cím:** Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

SZERETET - SZOLGÁLAT
A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja
Felelős szerkesztő:
dr. Almási Mihály
Szerkesztő: Máté Dániel
Technikai szerkesztő: Lesták Károly
Sokszorosítás: Pannon Set Bt.
 Megjelenik havonta nyomtatva 200 példányban
Interneten: <http://ps.hu/szeretet-szolgalat>
Következő lapzárta: 2001. augusztus 26.

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban Új folyam: 103-104. szám 2001. július-augusztus

30 év

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az ő egyszülött fiát adta, hogy valaki hiszen őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn. 3:16.)

Úgy gondolom, sokan vagyunk, akiknek a legkedvesebbnek tartott igeverse a Jn. 3:16. Nem véletlenül, hiszen összefoglalja az egész Szentírás mondanivalójának lényegét. Utat mutat, szeretetet sugároz, megadja az irányt az örök élet felé. Csak egyetlen feltételt szab: a hitet. Nem tartoztam mindig azok közé, akik a feltételt teljesítik. Bár itt, az erzsébeti gyülekezetben nőttem fel, szüleim, nagyszüleim rendszeres szolgálattevők voltak, nekem is meg kellett vívnom a harcomat a kísértővel.

A Jóisten különböző módon, többször megszólított, figyelmeztetett, hívott. De úgy láttam, hogy sok kötöttséggel jár a hívó élet. Egy napon azonban mindez megváltozott. Egy vasárnap reggeli ifjúsági imaalkalmon a hívó szó a szívembe hatolt. Megtört a sátán hatalma rajtam. Megkönnyebültem. Olyan sugárzó boldogság lett úrrá raj-

tam, melyhez hasonlót sem tud a földi élet produkálni.

1971. június 13-án tíz fehér ruhába öltözött fiatal állt a bemejtő medence mellett, hogy döntését megpecsételje alámerítkezéssel is. Hála legyen az Úr csodatévő erejének, hogy én is köztük lehettem. Azóta eltelt 30 év. Boldogan mondhatom el, hogy soha nem hagytott magam-

ra az én Istenem. Voltak próbák, kísértések, de mindig volt kihez menekülöm.

Az áldásokat felsorolni sem tudom. De mindenképpen különös hálával tartozom szüleimért, nagyszüleimért, akik segítettek elindulni a keskeny úton.

Különös hálával tartozom családomért: feleségemért, aki minden gyarlóságom ellenére szeret és akit szerethetek. Hála legyen gyermekeimért, akiket ajándékként kaptunk. Hiszem, hogy egyszer ők is elfogadják a kegyelmet.

Hála legyen a szolgálat lehetőségéért, az erzsébeti gyülekezetért, annak lelkipásztoraiért. Köztük Laczkovszki János bácsiért, akit ma is lelki apámnak tartok.

Hála legyen **mindenért!** A tíz bemejtőből hárman jelenleg is a gyülekezet tagjai vagyunk. Egyikőnk Amerikába került és ott szolgálja az Urat. Hatan teljesen eltávolodtak. Legyenek ők (is) állandó imatémáink! Hadd érezzék meg újra az igazi szeretetet.

Ima a kenyérért

Uram, ha nem is úgy, mint mások, barnábban, vagy talán szűkösen, nem baj, csak a mindennapi kenyér meglegyen!

Az ember bünt-bűnre halmoz fel, tudom, semmit sem érdemlünk, de Te, könyörülő Isten, add, hogy meglegyen a napi kenyérünk!

Amit a nép vetett s aratott, tartsd meg nekünk azt, enyhítsd a bűt és bánatot, ha könnyeket fakaszt!

Hálával vesszük Tőled el, habár nem is olyan fehér, ó add, Uram, hogy meglegyen a mindennapi kenyér!

Dani Zoltán

A tíz név a következő (névsor szerint):

- Holman Tamás
- Kovács András
- Kovács Géza
- Kovács László
- Laczkovszki Árpád
- Máté Dániel
- Patonai Ferenc
- Patonai Ilona
- Váradi Ferenc
- Váradi Magdolna

Ne feledkezzünk el róluk!

Máté Dániel

Adjad nekünk!

Látod, Uram, mi szüntelen perelnénk, így élünk: mérgezetten.

Adjad nekünk a megbocsátás Lelkét országos méretekben!

Tégy hangosabbá: gyógyító Igédet mond hassuk hallhatóbban.

ragadja meg népünket itt a Lélek, hogy élhessen a jóddal!

Füle Lajos

A vén Simon

Egy angliai lelkész aggódva fordult egy este az egyházfihoz:

- Látta már azt a szegényesen öltözött öregembert, aki minden délben bejön a templomba és utána azonnal kimegy? A lakásom ablakából szoktam figyelni, és meg kell mondanom, a dolog nyugtalanít. Végül is komoly értéktárgyak vannak a templomban. Próbálja meg egyszer kikerdezni!

Az egyházfi már másnap megszólította az öregot:

- Mondja csak, mi indítja magát tulajdonképpen arra, hogy a templomba jöjjön?
- Imádkozni szoktam – felelt az ember nyugodtan.
- Nana, talán mégsem egészen úgy van! Ahhoz túl rövid ideig marad. Egyszerűen oda-megy az oltárhoz s azonnal vissza is fordul.

Mit jelentsen ez?

- Így van – hagyta helyben a szegény öreg -, csak hogy én nem tudok hosszú imákat mondani. Ezért minden délben eljövök, és egyszerűen így szólok: „Úr Jézus, itt van Simon!” Kicsi ima ez, de úgy érzem, az Úr meghallgatja.

Nem sokkal ezután a vén Simont elütötte egy teherautó, és kórházba került.

- Olyan vidám benyomást kelt mindig, pedig tudom, hogy nagy fájdalmai vannak – mondta neki egyszer az ápolónővér.
- Hogy is lehetne másképp, hiszen minden nap látogatóm van! – válaszolt Simon.
- Látogatója? – ámult a nővér. – Soha nem látok magánál senkit. Mikor jön az illető?
- Minden délben ott áll az ágyam lábánál, és szívemmel hallom, amint mondja: „Simon, itt van Jézus!”

(Élet és Világosság 1994/10)

A tartós házasság alapja

Az egyre inkább én-központú társadalomban ritka a férj és feleség közötti kölcsönös tisztelet, pedig a másik tiszteletben tartása alapvetően fontos az erős, bibliai alapokon nyugvó házasságban. A házastársi kapcsolat fölerősíti az egyéni különbözőségeket, de mivel az ember Isten képére teremtett, rá kell vezetnünk magunkat arra, hogy tiszteljük egymást, és pedig három szinten.

Mindennapi élet. A legelső bizonyítéka annak, hogy tiszteli a hitvesét, ha megbízik a mindennapi döntéseiben. Az olyan férj, aki úgy kezeli a család anyagi ügyeit, hogy nem engedi a feleséget betekinteni a részletekbe, az lebecsüli őt. A tiszteletről a közös bankszámla, közös beruházások és a kiadások nyílt megvitatása tanúskodik. Kiábrándulások. Méltóságunk nem „tökéletességünkéből” fakad, hanem a személyiségünkéből. Ezért a házaspároknak meg kell tanulniuk, hogy balsikereiket is megosszák a másikkal, ne csak a sikereket. Ne legyenek titkaik a másik előtt! Nem vall valódi kedvességre, ha megpróbálja „megvédeni” társát bizonyos stresszhatástól. Egy férj azért vonakodott őszintén beszélni a feleségével munkahelyi problémáiról, mert az mindig kritizálta őt. Ezért inkább felha-

F a k a n á l

Ikrás töltött ponty

Hozzávalók 4 személyre: 1,5 kg ponty, 2 száraz zsemle, 1 dl tej, 10 dkg vaj, 15 dkg halikra, 15 dkg csiperkegomba, 5 dkg reszelt sajt (lehet juh-sajt is), 2 tojás sárgája, 2 dl fehérbor, örölt bors, só.

A megtisztított halat beirdaljuk, kívül-belül enyhén megsózzuk, kis ideig állni hagyjuk. Közben a tejbe áztatott és gyengén kinyomkodott zsemlet összekeverjük az egészen apróra vágott és kevés vajban megpirított gombával, reszelt sajttal, a halikrával, a tojássárgájával, sóval, borssal ízesítjük és a hal hasüregébe töltjük. A nyílást hústüvel lezárjuk vagy bevarrjuk. A töltött halat vajjal kikent tepsibe tesszük, meglocsoljuk forró vajjal, aláöntjük a bort, és előmelegített, közepesen forró sütőben, nagyjából 35-41 perc alatt megsütjük, miközben a levével többször is meglocsoljuk. Ponty helyett használhatunk nemezebb, drágább halat is, például lazacot, a töltelekbe pedig a közönséges pontyikra helyett tehetünk kaviárt.

Fokhagymás-mustáros csirke

Hozzávalók 4 személyre: 8 csirkecomb, 1 nagy hagyma, 4-5 gerezd fokhagyma, 1 babérlevél, 1 teáskanál apróra vágott rozmaryinglevél, 5-6 dkg húsos füstölt szalonna, 3 evőkanál olívaolaj, 3 dl fehérbor, 3 dl csirkeleves (lehet leveskockából is), 2 teáskanál csipős dijoni mustár, 2-3 evőkanál liszt, só, örölt bors.

A csirkecombokról húzzuk le a bőrt, a combokat sózzuk meg, forgassuk meg lisztben. A szalonnát vágjuk egészen apró kockákra, serpenyőben enyhén pirítsuk át, adjuk hozzá a finomra vágott hagymát, és pároljuk üvegesre. Tegyük bele az összenyomott fokhagymát, a babérlevelet, a finomra vágott rozmaryingot, néhány percig pirítsuk együtt, majd mindkét oldalán süssük barnára benne a csirkecombokat. Öntsük fel borral, forraljuk öt percig, majd adjuk hozzá a levest, keverjük bele a mustárt, sózzuk, borsozzuk, és a combok nagyságától függően, nagyjából egy óra alatt pároljuk egészen puhára. Tálaljuk tört krumplival vagy bapürével. Ez utóbbihoz egy doboz (40 dkg) konzerv vajbagnak szűrjük le a levét, a babet turmixgéppel törjük össze, és keverjük ki 3 evőkanál olívaolajjal és evőkanál citromlével. Ízlés szerint sózzuk, borsozzuk.

Egy kis derű...

Az ellopott prédikáció

Egy fiatalembert közvetlenül a vasárnap délelőtti istentisztelet előtt kérték fel prédikálni. A szabadban nagy táborozási lehetőség volt, és emberek százai ültek a gyepen, de a főelőadó csak nem érkezett meg. A fiatal prédikátor halálra rémülten sietett a püspök sátrába, ezekkel a szavakkal: „Mit tegyek, püspök uram? Arra kértek, hogy prédikáljak, de semmilyen prédikációt nem hoztam magammal.”

„Csak bízzál az Úrban, fiatalember – mondta a püspök. Csak bízzál az Úrban!” Ezzel a püspök kiment a sátrából. A fiatalember felvette a püspök Bibliáját, belelapozott, hogy valamilyen inspirált igére találjon. Írógéppel megírt prédikáció jegyzeteire bukkant, ami nagyon megtetszett neki. Magához véve a püspök Bibliáját és jegyzeteit, azonnal fölment a szöszékre, ahol már vártak rá.

A fiatal igehirdető mindenkit ámulatba ejtett e beszédével. Az emberek körje tömörültek az istentisztelet után, aztán a püspök tolokodott oda hozzá és így szólt: „Fiam, az én prédikáciomat mondatd el, amit ma estére készítettem. Most mit csináljak?”

„Csak bízzék az Úrban, püspök uram – mondta a fiatalember méltóságteljesen. – Csak bízzék az Úrban!”

Intő álmom

Egy „testvér” azt álmodta, hogy a mennyeországba csak úgy léphet be, ha annyiszor megkerüli a faluját, ahányszor hazudott. Mikor felébredt, vett egy motorkerékpárt.

Egy délelőtt a lelkipásztor az ószövetségi szemlélyekről tartott sorozatot. Több mint egyórás beszéd után Ezékielhez érkezett.

Drámai hangon jelentette be: „Most itt van Ezékiel. Hova is helyeztem őt?”

Az első padosorban ült egy férfi, aki fölállt és ezt mondta: „Átadom neki a helyem. Én hazamegyek.”

A Bibliát olvasó lelkészről átvette a kalauz a menetjegyet, majd megkérdezte tőle: „Na és mit mond a Biblia a vasútról?” A lelkész válaszolt: „Már a biblia első fejezetében szó van róla, ahol azt olvassuk, hogy megteremtette Isten a föld minden csúszómászóját.”

A KERESZTYÉN CSALÁD

Tiszta látás a házasságban

Honnan vannak viszályok és harcok közöttetek? Nem a tagjaitokban dülő önző kívánságok okozzák-e ezeket? (Jak 4:1)

Álljunk meg együtt a kereszttel! Mit jelent ez? Hol van az a hely? Mi történik Ott? Mit lehet ott látni?

Aki már állt ott, az tudja: onnan minden másképpen látszik: a nagy sérelmek eltörpülnek, „ártatlan” bűneink megnőnek, mázsás súllyal ránk nehezdednek. A kereszttel minden átértékelődik; hiszen a magunk igazának pozíciójából a kereszttel alá állni teljes nézőpontváltást jelent.

Először is: másképpen látom magamat. Azelőtt mindig én voltam az, aki tele voltam jó szándékkal és jóhiszeműséggel, és akit becsaptak, félretettek, kifosztottak, magára hagytak. Volt ugyan nekem is néhány „apró hibám”, „emberi gyöngeségem”, megérthető és elnézhető „gyarlóságom”, de mindez „igazán semmiség ahhoz képest...” Most pedig kétségbe vagyok esve magam miatt, mert most már látom, hogy értetlen és önző voltam, a másoknak sok szenvedést okoztam.

Másodszor: Másképpen látom a társamat is.

Eddig érzelmeim ablakán keresztül néztem őt.

Valamikor, szerelmünk első tavaszán, rózsaszínű volt ez az ablak. Ez a színű szűrő párom hibáit eltüntette vagy át-színezte, erényeit kiemelte.

Időközben ez az ablaküveg átalakult vagy kicserélődött, szürkévé, majd nem feketévé vált, hiszen társam majd minden tulajdonságát és megnyilvánulását bosszantónak, terhesnek, visszatartónak, kellemetlennek láttam rajta keresztül. De a kereszttel eltűnt a szubjektív érzelmek ablaka. Most a páromat Isten szeretetén át látom – reálisan. Igen, látom: vannak neki hibái, sőt

bűnei, de Isten szereti őt. Annyira szereti, hogy a kereszttel (az Isten Fiának kínhalálát okozó szégyenfa és áldozati oltár) érte (a páromért) is felállított, ahogy értem is.

Világos: együtt kell ott megállnunk, mert mindketten rászorulunk Isten kegyelmére, bűneink bocsánatára.

A nézőpontváltás mellett attitűd váltás is történik. Más szavakkal: „váltóállítás” a másikhoz való viszonyulásban, beállítódásban, belső magatartásban. A vád, amely eddig egyértelműen a társam ellen irányult, most megfordul, engem magamat illet. Ki tudom mondani: „Én vagyok hibás”. „Én vagyok gonosz.” „Én mulasztottam, én mondtam, én hallgattam el, én tettem, én akartam”. Kimondom ezt is: „Bocsáss meg.”

Ha ezt mindketten megtesszük, megújul a házasságunk.

Konfliktusaink ezután is lesznek, de nem teszik tönkre a kapcsolatunkat, ha elkötelezzük magunkat négy fontos lépésre:

- egymás meghallgatására;
- arra, hogy az „igazgat” (a társunk számára kellemetlen igazságot) szeretetben mondjuk meg;
- a megbocsátásra;
- arra, hogy döntéseinket tettek kövessék.

Dr. Pálhegyi Ferenc
(Biblia és Gyülekezet)

Kempis Tamás:

Krisztus követéséből

A szeretet tartson vissza, amikor indulatosan az esztelenség miatt magamból kikelek!

Hamarabb le tudjuk győzni a külső ellenséget, ha a belső ember nem erőtlen.

Mások nagyobb szenvedésére kell gondolnod, hogy a tiedet könnyebben elhordozhasd.

A rád nem bízott dolgokba ne avatkozzál!

gyott azzal, hogy küszködéseiről beszéljen. Mi emberek megtapasztaltuk Isten bűnbocsátó szeretetét, ezért nekünk is el kell fogadnunk hitvesünk tökéletlenségeit.

- Álmodok. Nagy bizalomra vall, ha megosztja hitvesével rejtett félelmeit és dédelgetett álmait a jövőről, de a kölcsönös tiszteletnek ez a legmélyebb szintje megerősíti a házasságot.

(Lydia 1996/7.)

Egy börtönlakó vallomásai

Huszonnégy éves vagyok.

Amíg 1990. augusztusában nem találkoztam az Úr Jézus Krisztussal, nagyon sok rosszat cselekedtem életemben. Jártam a különböző diszókákat, szórakozóhelyeket; gyógyszereztem, szípoztam és lopni jártam. Csaltam, hazudtam, csavarogtam naphosszat, végül is a börtönben kötöttem ki, és 1984-től kezdve egyikből a másikba kerültem, és elszakadtam szeretett családomtól is.

Nagyon elkeseredtem, senkitől sem kaptam egy jó szót sem, belefáradtam a börtönéletbe, és teljesen üresnek éreztem magam.

Egyszer csak egyik fogolytársam hívott, hogy hallgassam meg az evangéliumot, nekünk hirdetik. Abban az időben szinte betegnek éreztem magam, és elmentem. Ott azt hallottam, hogy az Úr Jézus mindenkit hív, amikor azt mondja, hogy „Jöjjetek énhozzám mindnyájan... és én nyugalmat adok nektek...” – úgy éreztem, ez nekem is szól. Személy szerint. Kaptam egy Bibliát, és amikor kinyitottam, Ézsaiás 43:1-et olvastam: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!” – egészen más megvilágításban gondolkodtam életemről, és Jézus Krisztus megvigasztalt. Hittem, hogy értem is meghalt! Bár először nem akartam elhinni, de a Bibliából megértettem. És éreztem, hogy Ő betöltötte azt az ürességet, amit a lelkemben-szívemben éreztem; érzem, hogy állandóan velem van!

Hálát adok Istennek, hogy Ő küldött embereket, akik nekünk is hirdetik az Ő vigasztaló üzenetét.

Orsós Imre(ETHOS)

Lelkiismeret

Különös bíró.

Nevetést szüntet.

Szavára szíved

torkodban lüktet.

Szól, ha valami

szokatlan történt,

vagy ha áthágtál

íratlan törvényt,

Hibáztál. Tudja,

s nem szóltál róla.

Valótlant mondtál

kérdező szóra.

Bajbajutottnak

nem segítettél,

vagy súlyosabbat

is tettél ennél.

Ártatlan társad

váddal illetted,

azt, aki mindig

ott áll melletted.

Érzékeny műszer,

méri a rosszat;

nincs, aki ettől

téged megfoszthat.

Páratlan bírád,

hangját ismered.

Tanuld meg nevét:

Lelkiismeret.

Barabás Éva

Elszabadult indulatok

Autóval megyek hazafelé. Az utak zsúfoltak, a közlekedés lassú. Én viszont gyors vagyok, nem szeretem a tötyörgöket. Persze mindenkinek szuverén joga, hogy autókázik, tehát csak tötyörögjenek. Én, ha lehet, megelőzőm őket.

Autóval megyek hazafelé. A sor legelején egy autóbusz, mögötte kisautó, utánuk pedig én következem. A „kicsi” nem előz, de azért a bal oldalon halad. Ha te nem, hát majd én! – felkiáltással elhúzó mellette jobbról. Abban a pillanatban ő is a gázpedálra tapos, egymás mellett robogunk a busz mögött. Aztán egy parkoló autó miatt nem férünk el, fékezni kell, ő megy tovább, és büszkén feszít a volán mögött. Most jól

megleckéztetett engem! Nem előzőtt, de megmutatta, hogy mást sem enged! Micsoda nagy ember! A visszapillantó tükreben látom, csak úgy ragyog a szeme!

Egy-két kilométer után tűnik fel ismét. Ekkor döbbenek rá, hogy valahonnan ismerős. Sőt a mellette ülő nő is... Szemüveges. A felesége? – Csak nem a barátom a gyülekezetből? Ha a következő utcánál befordul, biztosan ő az, itt laknak. Nem látnak engem, tudom, mert ha észrevettek volna, most nagyon szégyellnék magukat. Belepirulnának, mert láttam, mit csináltak. És főleg, hogy velem csinálták, akivel egy gyülekezetbe járnak!

Néhány hónap múlva, szombat reggel rohanok gázpalackért. A főútra csak nehezen tudok kikanyarodni, előjöttek a hétvégi sofőrök. Alig megyek ötszáz métert, találkozom is az egyikkel. A szó legszorosabb értelmében... Majdnem összetalálkozunk. Egy mellékutcából jön ki, fékezek, a gázpalack önállósítja magát a csomagtartóban, repül, táncol, dübörög, kong. Megfeledkezem magamról, hátrafordulok, és mutogatni kezdek ennek az „őrültnek”. Mi van, mit csinálsz? Csak néz rám, bűnbánóan. Na, mondj már valamit, nem látsz? – mutatok a szememre. Szegény csak áll, mosolyog zavarában, pedig körülbelül kétszer idősebb nálam. Aztán int, hogy menj már! Hohó, szóval zavar a dolog, túl sokan néznek, mi? Csikorgott a fékem, meg dudáltam is? No akkor teszünk még rá egy lapátal! Nem látsz? Rajtad van a szemüveg, nem? Leveszi, és látom rajta: végképp nem tudja, mit csináljon. Mérgeesen továbbhajtok.

A gázpalackot kicseréltem, jövök hazafelé. Nicsak! Pont az az autós megy előttem, akivel az előbb afférom támadt. Szegény! Nem kellett volna úgy letolni, már bánom. Biztosan látta volna magától is, mekkora butaságot csinált. Sajnálom, de mit tehetek? Hirtelen támad egy ötletem: figyelem, talán újra hibázik, elront valamit, és akkor majd én – noha elsőbbségem van- intek neki és rámosolygok: MENJ! De jó lenne! És akkor megérezné, hogy nem haragszom, még akkor is vigyázok rá, ha ő ügyetlenebb, én pedig gyakorlottabb autóvezető vagyok. Sőt, annál inkább nekem kell őrá vigyáznom.

Nincs szerencsém. Eltűnik a szemem elől, és nem találkozunk. De mi lesz, ha egyszer egy gyülekezetben találkozunk? Jaj! Hát ilyen vagyok? Ilyenek vagyunk? **Szóci János**

Új kenyér

Megérett kalásztengert
Simogat nyári szellő.
Ígétét valóra
Váltotta a Teremtő...

Dúsgazdag terméstől
A kalászok meghajolva,
Éretten várnak szorgos
Kezű, víg aratókra.

Megérett kalásztengert
Simogat nyári szellő.
Ígétét valóra
Váltotta a Teremtő...

Dúsgazdag terméstől
A kalászok meghajolva,
Éretten várnak szorgos
Kezű, víg aratókra.

Gyűljön fel szívünk oltárán
A hálaadás tüze,
Mert Isten esőt, napfényt
Adott termőföldünkre.

A magvetők munkáját
Gazdagon megáldotta.
Mindennapi kenyereinket
Ismét bőven megadta

Groska József

Halászní mentem

Van még néhány olyan apró falu, ahol egy-egy lusta nyári délután a „horgászni mentem, vagy halászní mentem” táblát láthatjuk lógni néhány kis üzletsukott ajtaján. Még azok számára is érthető, akik életükben nem fogtak botot a kezükbe, mit jelent minden elől megszökni, és elernyedni a vízparton.

Természetesen más a helyzet, ha a halászatból kell megélnünk. Ugyanis, ha a halaknak nincs jó napjuk, nekünk sincs jó napunk. Jézus tanítványainak is ezzel a problémával kell szembenéznük újból és újból.

Néha egész nap halászníni kellett, hogy elég

halat fogjanak a megélhetéshez. Egy korai regelen azonban a tanítványok feladták, csalódottan kieveztek a partra, hogy megmossák hálójukat, és kicsit megpihenjenek. Ekkor tűnt fel Jézus, és egy meghökkentő dolgot parancsolt nekik: „Evezetek a mélyre, és vessétek ki hálóitokat fogásra!”

Ahogy elképzeljük, a tanítványok fáradtak, csalódottak voltak, és semmi kedvük nem volt újra megpróbálni. De hallgattak Jézusra, és alig hittek a szemüknek, amikor látták, hogy mi történik. Hálójuk annyira megteltek halakkal, hogy szakadozni kezdtek, miközben megpróbálták azokat partra vonni. Így működik néha Jézus az életünkben. Éppen akkor, amikor azt gondoljuk, nincs megoldás problémáinkra, amikor semmit sem tehetünk, hogy segítsünk magunkon, Jézus odalép, rámutat a megoldásra és megadja a választ. Mert tudja, mire van szükségünk, és képes betölteni életünk valamennyi szükségletét.

Csupán egyetlen jó „fogás” van. Biznunk kell benne annyira, hogy bevezzünk a mélybe, kivessük a hálónkat, és várjunk arra, hogy Ő cselekedjen.

F.A. (BH. 97.09.07.)

Nappal és éjszaka

Egy rabbi megkérdezte a tanítványait:

- Honnan lehet tudni, hogy nappal van, nem pedig éjszaka?

Az egyik tanítvány ezt felelte:

- Ha egy távolban legelésző állatról meg tudom állapítani, hogy ló-e az, vagy tehén.
- Sajnos, nem helyes a válasz – mondta a rabbi.

Egy másik tanítvány is válaszolt:

- Akkor van nappal, ha egy távolban álló fáról meg tudom állapítani, hogy almafa-e az, vagy mandulafa.

A rabbi csak a fejét rázta.

- Nem jól feleltél. Nappal akkor van, amikor belenézel egy férfi tekintetébe, és meglátod benne a fivéredet, és egy nő arcában pedig felismered a nővéredet. Ha ezt még nem látod meg, álljon bár a nap magasán a horizont felett, még mindig éjszaka van számodra.

Közli: M.D.

Étessük, vagy zavarjuk?

Amikor esteledett, odamentek hozzá tanítványai, és így szóltak hozzá: „Pusztá ez a hely, és az idő már eljárt. Bocsásd el a sokaságot, hogy menjenek a falvakba, és élelmet vegyenek maguknak.” Jézus azonban ezt mondta nekik: „Nem kell elmenniük: Ti adjatok nekik enni!” Mt. 14: 15-16.”

„Küldd el őket!” Micsoda elutasító szavak, pont azoknak az embereknek a szájából, akik épp most tértek vissza az ígéhirdetésből, ahol az evangéliumot prédikálták! Nos, a kegyelmet hirdetni, és kegyelmesnek, irgalmasnak lenni, az két, különböző dolog. Bizony, a szavak cselekedetek nélkül nem sokat érnek.

Helyénvaló dolog a jó hírt a tudatlanokkal megosztani, és legalább annyira helyénvaló az éhezőknek enni adni. Lehet, hogy az evangélium hirdetése nem követel tőlünk különösebb anyagi áldozatot, de valakit megetetni, az már lehet, hogy kerül valamibe. Ha valahol szükség támad, ott az önző szívben azonnal támad akár tízezer kifogás is.

„Küldd el őket!” Ugyan mi készítette a tanítványokat arra, hogy ilyet mondjanak? Egyszerűen a hitetlenség. Ha emlékeztek volna a régi időkre, Őrá, aki annak idején hatszázezer embert táplált a pusztában negyven évig, akkor gondolniuk kellett volna, hogy egyetlen étkezés megszervezése ötezer embernek végképp nem jelenthet túl nagy problémát.

Hittel nézve ez így egyértelmű és világos. De a hitetlenség elhomályosítja, eltakarja az értelmet, megkeményíti az együtt érző szívet. A hit és a jóra való készség együtt kell járjanak, mindig kiegészítve egymást. A szív, melyben ott van a hit, megengedheti magának, hogy adakozó legyen; a hit nélküli szív nem enged meg magának semmit. A hit azonnal összekapcsolja a szívet Isten kimeríthetetlen kincstárával. A hitetlen szív csak önmagára gondol, és telve van a féltő, rettegő önzés mindenféle fajtájával. A hit képes arra, hogy felrázzon, és közben szívünkbe ivódjon Krisztus irgalmas jelleme. „Ti adjatok nekik enni!” A hitetlenség viszont kimondhatja velünk a szívtelen szavakat: „Küldd el őket!”

**C.H. Macintosh – The Lord is Near Daily
Bible Meditations for 2001./
Angolból fordította: James**